

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5214/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Сублић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Ристић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3263/19 од 22.04.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3263/19 од 22.04.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 3263/19 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2969/17 од 11.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да са пута тужиоца који се налази у средишњем делу к.п. бр. ..., укупне површине 603 м², уписане у Листу непокретности број .. КО ..., уклони и то са источне стране пута до потпорног зида туженог, гомила црепа. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 169.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 3263/19 од 22.04.2021. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и и битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ст.1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да са пута тужиоца уклони цреп. Тужилац у ревизији указује на чињенична и правна питања конкретного спора. Из цитиране одредбе члана 404. ЗПП произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво ако због погрешне примене материјалног права постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. По оцени Врховног касационог суда, правна питања која тужилац поставља у ревизији нису питања од општег интереса, нити су питања која су од значаја за равноправност грађана, а не постоји ни потреба за новим тумачењем права у погледу одговорности туженог, па како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради чинидбе тужилац је поднео 24.04.2017. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара. Како се у овом случају ради о спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**